

Η γυναίκα μάς εμπνέει να κάνουμε μεγάλα πράγματα, και μας εμποδίζει να τα πετύχουμε.- Dumas

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και..

μη

ΕΝΑΣ ΑΓΝΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ

60 χρόνια Παλαιοί Πολεμιστές και Απόστρατοι στη ΝΝΟ

Πριν μερικές εβδομάδες συναντήθηκα με τον πρόεδρο του Ελληνικού Τμήματος Παλαιών Πολεμιστών και Αποστράτων (RSL), κ. Βασίλειο Κοτσόβολο, ο οποίος μου πρόσφερε το τελευταίο τεύχος του τριμηνιαίου εντύπου "Σάλπιγγα" που εκδίδεται επί 28 χρόνια και τώρα επιμελείται ο ίδιος.

Οι Παλαιοί Πολεμιστές είναι ένα από τα συμπαθέστερα κομμάτια της παροικίας μας και ποιος δεν θυμάται την ομάδα τους με επικεφαλής τον αξέχαστο Ευάγγελο Ευστρατιάδη που χρημάτισε πρόεδρος 26 ολόκληρα χρόνια με την ελληνική σημαία που σήκωνε με υπερηφάνεια σε κάθε παροικιακή εθνική γιορτή; Τώρα τη σκυτάλη έχει παραλάβει ο κ. Κοτσόβολος με την βαριά ευθύνη να κρατήσει ζωντανό το πνεύμα των Παλαιών Πολεμιστών και γι' αυτό σήμερα τού δίνουμε χείρα βοηθείας, υπενθυμίζοντας την μεγάλη προσφορά του Ελληνικού Τμήματος Παλαιών Πολεμιστών και Αποστράτων ΝΝΟ με την ελπίδα ότι θα συνεχιστεί για πολλά χρόνια ακόμη.

Όπως λέει ο ίδιος, ο φορέας του είναι "ένας αγνός σύνδεσμος που προσφέρει υπηρεσίες χωρίς προσωπικά συμφέροντα, ένας σύνδεσμος που προσφέρει εξυπηρέτηση σε κάθε συμπολεμιστή οπούδήποτε και αν βρίσκεται κάτω από τον γαλανό ουρανό".

Σήμερα στον Σύνδεσμο Παλαιών Πολεμιστών και Αποστράτων υπάρχουν εν ζωή 22 μέλη τα οποία έλαβαν μέρος στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και στον πόλεμο της Κορέας. Τα μέλη τού Συνδέσμου είναι 85 και ηλικίας από 44 έως 92 χρονών.

Αν και ο Σύνδεσμος ιδρύθηκε στις 16 Οκτωβρίου 1950, η δράση των Παλαιών Πολεμιστών άρχισε κάποια μέρα τού 1940, όταν

μερικοί Έλληνες κάτοικοι τού Σίδνεϊ με πρωτοβουλία τού Peter Helliar (Παναγιώτη Ηλία), προφανώς όλοι παλαιόμαχοι τού Α' Παγκοσμίου Πολέμου συνέλαβαν την ιδέα ίδρυσης τού Συνδέσμου Ελλήνων Παλαιών Πολεμιστών τού Σίδνεϊ. Ομως, πέρασαν δυο χρόνια πριν πραγματοποιηθεί η ιδέα αυτή και η ιδρυτική γενική συνέλευση έγινε την Κυριακή 14 Ιουνίου 1942 σε αίθουσα επί τής Castlereagh Street. Στις εκλογές που έγιναν τότε αναδείχθηκε το πρώτο διοικητικό συμβούλιο από τους: Peter Helliar (πρόεδρος), Π. Σταματελλάτο (αντιπρόεδρος), Ι. Ραφτόπουλο (γραμματέας), Κ. Δεληγιάννη (βοηθός γραμματέας), Ν. Κοντομηνά (ταμίας), Κ. Αντωνίου, Ι. Κώνσταν, Σ. Μαρσέλο και Α. Σεμητέκολο (σύμβουλοι).

Οι δραστηριότητες τού διοικητικού συμβουλίου με την συμπαράσταση των λίγων μελών τού Συνδέσμου τότε καρποφόρησαν και την Τρίτη 15 Οκτωβρίου 1946 άνοιξε τις πύλες του ένα μεγαλοπρεπές κέντρο Ελλήνων Παλαιών Πολεμιστών. Δυστυχώς, για λόγους που μάς είναι άγνωστοι επειδή δεν υπάρχουν

τα σχετικά έγγραφα, στα τέλη τής δεκαετίας τού '40 ο Σύνδεσμος σταμάτησε την λειτουργία του και έκλεισε το κέντρο.

Λίγο αργότερα και με πρωτοβουλία πάλι τού Peter Helliar ο Σύνδεσμος επανιδρύθηκε στις 18 Οκτωβρίου 1950 και λειτουργεί κανονικά μέχρι σήμερα.

Ο ιδρυτής Peter Helliar υπηρέτησε σαν πρόεδρος επί 27 χρόνια μέχρι το 1977, όταν ανέλαβε την προεδρία ο πολύ γνωστός και συμπαθέστατος Γεώργιος Θεοδότου τα επόμενα επτά χρόνια μέχρι το 1983 και στη συνέχεια ο αξέχαστος, Ευάγγελος Ευστρατιάδης ΟΑΜ, επί 26 χρόνια μέχρι το 2009. Μετά το 2009 υπηρέτησαν σαν πρόεδροι σε μικρά διαστήματα ο κ. Α. Νικολόπουλος και ο κ. Γρηγόρης Χρονόπουλος πριν τον κ. Β. Κοτσόβολο που ανέλαβε την προεδρία το 2010.

Το διοικητικό συμβούλιο που προέκυψε από τις εκλογές στις 8 Φεβρουαρίου 2011 απαρτίζεται από τους: Β. Κοτσόβολος (πρόεδρος), Ι. Κάκης και Α. Sider (αντιπρόεδροι), W. Dennison (γραμματέας), Ι. Βενέρης (ταμίας), Α. Ανδριόπουλος (Harry Andrews),

Α. Αναγνώστου, Δ. Βαρυπάτης, Λ. Παπαδόπουλος και Π. Τσιγκούνης (σύμβουλοι).

Ελεγκτές: Γ. Κορωναίος και Π. Ισαίας. Κηδεμόνες Α. Ανδριόπουλος και Λ. Παπαδόπουλος. Κοινωνικός λειτουργός Γ. Σουβαλιώτης.

Ο πρόεδρος τού Συνδέσμου κ. Βασίλειος Κοτσόβολος έγραψε την παρακάτω δήλωση για τον "Κόσμο":

"Οι αναμνήσεις είναι ένα κομμάτι τού εαυτού μας. Είναι η γέφυρα που ενώνει το σήμερα με το χθες. Γι' άλλους είναι έντονες και γι' άλλους αμυδρές, γι' άλλους ευχάριστες και γι' άλλους δυσάρεστες, οδυνηρές. Οι αναμνήσεις είναι πάντα μαζί μας και παίζουν το δικό τους ρόλο στη διαμόρφωση τού τρόπου σκέψης μας για τη ζωή. Και οι Παλαιοί Πολεμιστές δεν μπορεί παρά να είναι φορτωμένοι από αναμνήσεις οι οποίες σφυρηλατήθηκαν στη λάσπη και τη φρίκη και φωλιάζουν στο χαράκιμα. Τις περισσότερες φορές ο πολεμικός θρίαμβος και ίσως το ξεγέλασμα τού θανάτου κάνουν τον άνθρωπο να ξεχνά τον όλεθρο τού πολέμου κι' ενώ η λησμονιά είναι σχεδόν πάντα σωτήρια και καλοδεχούμενη, στην περίπτωση τού πολέμου είναι μοιραία. Δεν παίζει ανασταλτικό ρόλο, δεν βοηθά στην ανατροπή ενός νέου πολέμου. Και έτσι οι πόλεμοι συνεχίζονται σε κάθε γωνιά τής γης, ο ένας όλεθρος διαδέχεται τον άλλο χωρίς σταματημό".

Εμείς θα πούμε ότι είναι πολύ ευχάριστο και ευτυχής συγκυρία που πρόεδρος των Ελλήνων Παλαιών Πολεμιστών είναι ένας άνθρωπος σαν τον κ. Κοτσόβολο που μισεί τον όλεθρο τού πολέμου και τον συγχαίρουμε γι' αυτό, με την ευχή για επιτυχία στα καθήκοντά του και πρόοδο τού φορέα του για να γιορτάσει και έναν αιώνα ζωής.

* Γιάννης Πραξούλης

Με ειλικρινή θλίψη, έστω καθυστερημένα, πληροφορήθηκα ότι πέθανε στην Αθήνα ο Γιάννης Πραξούλης, φυσιογνωμία τής παροικίας μας στην Καμπέρα, ιδιοκτήτης τού γνωστότατου εστιατορίου "Ζορμπάς", όπου σαν επισκέπτες στην πρωτεύουσα πολλοί από εμάς απολαύσαμε την εξαιρετική κουζίνα του και την πληθωρική προσωπικότητα τού ιδιοκτήτη του. Ο Γιάννης Πραξούλης έχαιρε μεγάλης εκτίμησης στην ευρύτερη κοινωνία τής Καμπέρας και είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι ο Γκοφ Ουίτλαμ είχε βαπτίσει έναν από τους γιους του. Τα ειλικρινή συλλυπητήρια στη σύζυγό του Ελένη και τα παιδιά τού αξέχαστου Γιάννη, από τους ιδιοκτήτες και το προσωπικό τού "Κόσμου" με την ευχή να είναι ελαφρύ το χόμα που θα τον σκεπάσει.

* Καστελόριζο

Πότε μπόρεσαν οι μεταπολεμικές ελληνικές κυβερνήσεις να προβλέψουν έστω ένα πρόβλημα για να θωρακίσουν το έθνος; Γι' αυτό είμαστε όμηροι των κρατιδίων που συνορεύουμε και διεκδικούν την Ιστορία μας αν όχι και εθνικών εδαφών. Γι' αυτό είμαστε όμηροι και τής πανίσχυρης Τουρκίας που έμμεσα, τουλάχιστον, διεκδικεί τώρα και το Καστελόριζο.

Πώς απάντησε ο εκπρόσωπος τού ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών; Με μισόλογα για δήθεν διαπραγματεύσεις, αντί να πει απερίφραστα στον τούρκο υπουργό Εξωτερικών, Νταβούτογλου, ότι ούτε σπιθαμή ελλη-

νικής γης είναι διαπραγματεύσιμη.

Οι ηττοπαθείς συμπατριώτες μας, θα πουν -όπως και στην κρίση με τα Ιμια- ότι δεν πρέπει να προκαλούμε την Τουρκία, αλλά να διαπραγματευθούμε μαζί της για να μην προκύψει... πόλεμος. Αυτή η ραγιαδική συμπεριφορά ενθαρρύνει τους Τούρκους και άλλους να έχουν διεκδικήσεις σε ό,τι μάς απέμεινε, αφού είναι γεγονός ότι κανείς δεν πρόκειται να επιτεθεί στην Ελλάδα όταν δείχνει αποφασισμένη να προστατεύσει τα εδάφη της και τα δικαιώματά της από διεθνείς συμβάσεις, ούτε οι Τούρκοι, ούτε οι Αλβανοί, ούτε οι Σκοπιανοί, ούτε κανείς.

Εφόσον η Ελλάδα έχει παραιτηθεί από τις δικές της εθνικές διεκδικήσεις, θα πρέπει με σταράτες κουβέντες -και όχι διπλωματικές πεοκρουσίες- να κόψει το βήχα αυτών που μάς πωλούν τσαμπουκά. Πότε ήταν η τελευταία φορά που διεκδικήσαμε τα δικαιώματά τής ελληνικής μειονότητας στην Τουρκία, ή στην Αλβανία;

Από τή στιγμή που δεχόμαστε να διαπραγματευθούμε τα δικαιώματά μας στο Αιγαίο, την υφαλοκρηπίδα, τις... γκρίζες ζώνες, το όνομα Μακεδονία κλπ., μόνο χαμένοι θα βγούμε, ποτέ κερδισμένοι, επειδή οι πολιτικοί μας δεν έχουν συνειδητοποιήσει ότι η επίθεση είναι η πιο αποτελεσματική μορφή άμυνας, όπως έχουν εξακριβώσει και εφαρμόζουν με επιτυχία ακόμη και οι... Σκοπιανοί!

* Καλόο!

Βρέθηκαν στη Κόλαση, ένας Έλληνας, ένας

Αμερικανός και ένας Ινδός. Τους συναντάει ο Διάβολος που τους λέει "Σε όλους που έρχονται εδώ, δίνω μία ευκαιρία να μεταφερθούν στον Παράδεισο" και βγάζει ένα τεράστιο μαστίγιο λέγοντας:

- Όποιος θα αντέξει τρία χτυπήματα χωρίς να φωνάξει, φεύγει για τον Παράδεισο. Μπορείτε να χρησιμοποιείτε για ασπίδα ό,τι θέλετε!

Πρώτος βγαίνει ο Αμερικανός.
- Τι θα έχεις για ασπίδα; ρωτάει ο Διάβολος.
Ο Αμερικανός, σηκώνει μια τεράστια πέτρα και λέει:

- Είμαι έτοιμος!
Σηκώνει ο Σατανάς το μαστίγιο, χτυπάει μια, φεύγει η πέτρα, χτυπάει δεύτερη, φωνάζει σαν τρελός ο Αμερικανός από τον πόνο.

- Επόμενος, λέει ο Σατανάς.
Βγαίνει ο Ινδός.

- Τι θα έχεις για ασπίδα;
- Τίποτα! λέει ο Ινδός. 80 χρόνια γιόγκα έκανα και δεν νιώθω πόνο σωματικό ποτέ!

Πρώτο χτύπημα. Ο Ινδός «σσοσσοσ». Δεύτερο χτύπημα. Ο Ινδός «σσοσσοσ». Τρίτο χτύπημα. Ο Ινδός «σσοσσοσ».

- Α να πάρει! κάνει ο Διάβολος. Πρώτη φορά αντέχει κάποιος τρία χτυπήματα. Λοιπόν, είσαι ελεύθερος να πας στον Παράδεισο.

- Οχι, λέει ο Ινδός, θέλω να μείνω και να δω. Σε όλα τα ανέκδοτα ο Έλληνας τη βγάζει καθαρή και θέλω να δω τώρα πώς θα ξεμπερδέψει!

"Εντάξει, μείνε. Λοιπόν τι θα χρησιμοποιήσεις γι' ασπίδα;" ρωτάει τον Έλληνα ο Διάβολος.

Και απαντάει ο δικός μας: - Ε, τον Ινδό φυσικά!